

روایت هایی از امداد در جاده های برفی زمستان

این جاده به عشق می رسد

ماموریت بادرست خالی

خاطرات امدادگران از عملیات‌های سخت امدادی در جاده‌های برف گرفته

رضا واعظی زاده | باد سرد، زبانه می کشید و از لابلای کلاه و لباسی که بر تن داشت، بر عمق جانش می پیچید. سوز برف و کولاک زمستان، چشمانش را آب انداخته بود اما آنقدر در فکر نجات مردم گیر افتاده در جاده بود که متوجه نشد سرما بر روی صورتش تبدیل به یخ شده. برف و بوران همه جا را سفید پوش کرده بود و حرکت را سخت. جاده‌های بوران زده در اوایل بهمن ماه سال قبل، کم کم امید زنده ماندن را در مسافران در راه مانده کمرنگ می کرد اما امدادگران هلال احمر بدون ترس از خطری که خودشان را تهدید می کرد؛ برای نجات جان همشهریانشان به دل خطر زده بودند.

باران مفصلی باریده بود و اکنون برف سنگینی در حال باریدن بود.

در گردنه «عین‌الکش» در محور کرمانشاه به اسلام‌آباد تعداد زیادی خودرو گرفتار شده بودند. رهاسازی آن‌ها و کمک به سرنشینان تا ساعت ۱۱ شب به پایان رسیده و اکنون تیم واکنش سریع به ستاد هلال احمر کرمانشاه رسیده است و تا دقایقی دیگر یک عملیات سخت آغاز خواهد شد.

«قبل از نیم شب مرکز اورژانس به مرکز کنترل عملیات هلال احمر درخواست کمک کرد. خانم بارداری در روستای هلشی بخش سرفیروز آباد، گیر افتاده بود و آمبولانس اورژانس نمی توانست از جاده‌های مسدود شده با برف عبور کند. ما سریع حرکت کردیم و با خودرو آمبولانس کمک‌دار هلال احمر در کمتر از نیم ساعت به اولین روستا رسیدیم. آنجا مرکزیت داشت. از این روستا به بعد مسیرها خاکی و البته مسدود بود. یکی از محلی‌ها راهنمای ما شد و با ما آمد. نزدیک ۲ ساعت بود که هر چند دقیقه یکبار پیاده می شدیم تا هم خط جاده را گم نکنیم و هم را باز کنیم. بیش از نیمه از راه را طی کرده بودیم. که دیگر حجم انباشت برف به میزانی بود که امکان بازگشایی مسیر برایمان میسر نبود.» اینجا بود که روستایی‌ها با تراکتور به کمک آمدند. راه

دلجویی کرد. اما آیا مسئولان دولتی و قانون‌گذار و مسئولان برنامه و بودجه کشور با خطراتی که بعضاً جان امدادگران هلال احمر را تهدید می کند، آشنا هستند؟ مگر نه اینکه هلال احمر در بحث نجات و حضور در جاده‌ها به عنوان وظیفه‌ای حاکمیتی، نقش معین و پشتیبان دولت را برعهده دارد پس چرا در موضوع رسیدگی به وضعیت شغل، معیشت و رفاه امدادگران آن طور که باید از این نهاد حمایت نشده است. این گزارش قرار نیست به این سوال و مسائل مطرح شده در بالا پاسخ دهد. اما ۲ روایت از ۲ نجاتگر در عملیات‌های زمستانه را مطرح می کند تا دوباره یادآوری شود که عوامل شرکت کننده در عملیات‌های زمستانه با همه کمبودها چگونه در میدان عمل تنها حق دارند به نجات جان نیازمندان بیندیشند.

گرفتار شدن یک زن باردار در برف ۳ زمستان متوالی

نجاتگر یکم، نیما احمدی سال ۹۷ در شیفت تیم واکنش سریع جمعیت هلال احمر کرمانشاه بود. «صبح که شیفت را تحویل گرفتیم، آسمان صاف و آفتابی بود. اما پیش‌بینی هواشناسی درست از کار در آمد و تا ساعت ۳ عصر نه تنها ابرها در آسمان بودند بلکه

امدادگرانی که در پایگاه‌های امدادی هلال احمر شیفت می دهند با مشکلات خاصی مواجه‌اند. از یک طرف از میان ۶۰۹ پایگاه ثابت امداد و نجات، تعدادی از آن‌ها به شکل کانکس هستند و ساختمان ندارند. از طرفی تجهیزات فردی زمستانه مثل کفش و کاپشن، هم گران است. گرانی لوازم و کم‌پولی هلال احمر باعث شده تعمیر و پشتیبانی خودروها و تقویت تجهیزات لجستیکی نجات هم به سختی و با تاخیر انجام شود.

همه این محدودیت‌ها در فصل زمستان و در زمان اجرای طرح امداد و نجات زمستانه بیش از دیگر وقت‌ها خود را نشان می دهد. وقتی تعدادی از مردم در خودروهای خود و در گردنه‌های برف گیر کشور گرفتار می شوند، امدادگران برای حضور در عملیات امداد و نجات، نه تنها باید لوازم امدادی کافی و سالم همراه داشته باشند، بلکه باید پوشاکی در اختیار آنها قرار گیرد که در معرض سرمای طولانی مدت، انگشتان پا یا دستشان دچار یخ زدگی نشود. سال گذشته تصاویر تعدادی از نجاتگران جاده‌های کوهستانی کشور منتشر شد که به «صورت یخی‌ها» معروف شدند. رئیس جمعیت هلال احمر صورت یخی‌ها را از سراسر کشور به دفتر کارش در تهران دعوت کرد و از آن‌ها

عبور از دیوار بلند شاهو

جمعه یکم بهمن ماه ۱۴۰۰ بود. یک هفته بود که بارش های سنگین جوی زندگی در آن مناطق را دچار مشکلاتی کرده بود. ۵۴۵ نیروی عملیاتی در قالب ۶۲ تیم امداد رسانی در ۳۰ محور کوهستانی و ۱۲ شهرستان به مردم امداد رسانی کردند. از هلال احمر خواسته شد که به داد افسران و سربازان پاسگاه مرزی برسد. چند ده نفر بودند که چندین روز در برف محصور شده بودند و آذوقه آن ها تمام و راه دسترسی به پاسگاه دور افتاده مرزی مسدود بود.

هلال احمر بالغرد پر از جعبه های کمک های غذایی ۷۲ ساعته را در هلیکوپتر پل ۴۱۲ خود قرار داده بود و نیما گلیاری برای ما روایت می کند که چگونه بالغرد در هنگام فرود دچار حادثه شد. «کاپیتان یکم شهبازی و همکارش کاپیتان خوشکار در شرایط نسبتاً غیر استاندارد، ریسک پرواز را پذیرفته بودند. عبور از ارتفاعات بلند «شاهو» برای رسیدن به شهرستان های پاه و ثلاث باباجانی بسیار سخت و دلهره آور بود. هلیکوپتر تکان های شدیدی می خورد و لحظاتی از میان ابرهای ضخیم عبور می کردیم که دید نداشت. یعنی نه آسمان و نه زمین معلوم نبود. بالغرد مثل هواپیما نیست که سیستم های مجهز ناوبری داشته باشد و اتکا به خلبان و دید او از مسیر است.»

اکنون بالغرد هلال احمر آماده فرود در مقابل پاسگاه است. حمیدرضا رضانی مهندس فنی پرواز و خلبان ها پد فرود را نمی بینند. پد بتنی که بیش از یک متر برف در آن نشسته دیده نمی شود. اما سربازها توانسته اند محل آن را به بالغرد که هنوز در آسمان است نشان دهند.

نیما می گوید: «استدلال خلبان ها این بود که برف سازگاری خوبی است و بالغرد به راحتی در برف می نشیند. اما ما و آن ها خبر نداشتیم که لایه برف نازک است و سرمای هوا لایه های عظیمی از یخ را زیر پوشش برف ایجاد کرده است. به محض اینکه بالغرد نشست روی یک سرسره قرار گرفته بود. و خارج از کنترل خلبان روی برف ها سر می خورد و به سمت یکی از برجک های کنج ساختمان پاسگاه حرکت می کرد.»

نیروهای نظامی گنج شده بودند و با تعجب حرکت بالغرد بر یخ ها را تماشا می کردند. بالغرد سنگین بود. چند نیرو و تعداد زیادی بسته غذایی. اما خوشبختانه سربازان در روز قبل توانسته بودند سقف و بالای دیوارهای پاسگاه را تا حدی برف روی کنند و اکنون دیوپی از برف ها تپه ای شکل داده بود در مقابل برجک و درست در مسیر حرکت خارج از کنترل بالغرد. دماغه هلیکوپتر به برف ها خورد. متوقف شد و آرامش برگشت.

او درباره امداد و نجات در شرایط سخت می گوید: «بارها شاهد بوده ام که امدادگران برای نجات جان افراد حادثه دیده، خود را به آب و آتش می زنند. امداد رسانی در سرمای زیر صفر، امداد در ارتفاع بالای ۴ هزار متر، امداد در میانه سیل و ... همگی شرایط پر خطری است که علاوه بر مهارت امدادگر، به تجهیزات و ابزارهای حرفه ای هم نیاز دارد. این در حالی است که کم بودن تجهیزات تخصصی امداد، این روزها بار بیشتری بر دوش امدادگران می گذارد.»

را باز می کردند تا آمبولانس هلال احمر به روستا برسد. به کدام روستا؟ «ما هر چه در مپ جست و جو کرده بودیم این روستا را ندیدیم. روستایی است محروم در مرز استان های کرمانشاه و لرستان، در منطقه ای کوهستانی که نه تنها آب و لوله کشی، گاز و حتی برق ندارد. بلکه تلفن و آنتن دهی موبایل در آن منطقه وجود ندارد.»

حال و مادر و نوزاد در آستانه تولد اصلاً خوب نبود. نیما احمدی و نجاتگران همراه او اقدامات مامایی را نمی دانستند و امکان ارتباط تلفنی با ماما نبود تا بدانند که باید چه کنند. فقط می دانستند که باید زودتر آن زن را از این منطقه خارج کنند و به اولین مرکز درمانی برسانند.

«راه افتادیم. همسر آن مرد جلوی آمبولانس می دوید و هر چند متر می ایستاد و سعی می کرد حجم برف روی جاده را کم کند. محلی ها هم هر کاری می توانستند کردند اما با همه این ها در مسیر برگشت گیر کردیم و به جایی رسیدیم که دیگر امکان جلو رفتن نبود. من پیاده شدم بیش از یک کیلومتر در برف رفتم تا به ارتفاع و محلی که گفته بودند رسیدم که آنجا آنتن موبایل داشت. به ماما زنگ زدیم و مشروح عملیات را به ستاد خبر دادیم تا بالغرد اعزام کنند.»

ساعت حدود ۴ صبح بود که درخواست بالغرد در حال پیگیری بود. در گرگ و میش هوا هلیکوپتر هلال احمر همراه با یک ماما و تیم امداد هوایی اعزام شد و این مادر و کودک را در حالی سوار کرد که نیما و همکارانش در زمان انتظار برای رسیدن بالغرد تمام تلاش خود را کرده بودند که نوزاد از بدن مادر خارج نشود! اما این روایت نکته عجیب تری دارد. «آن زن در زمستان سال بعد یعنی ۱۳۹۸ هم دوباره برای تولد فرزند دوم در روستای خود پشت جاده های مسدود گیر افتاد. هوا بسیار بارانی بود. البته من در آن عملیات نبودم اما آمبولانس هلال احمر بارها در گل گیر کرده بود تا توانسته بود آن را نجات دهد و جالب تر اینکه در سال سوم ۱۳۹۹ نیز همین اتفاق برای ولادت نوزاد سوم همین زن اتفاق افتاد. در زمستان برفی ۹۹ و در اوج روزهای همه گیری کرونا، این بار نفربر ارتش بود که به کمک آمده بود و نجاتگران هلال احمر مسیرهای برفی تا آن روستای محروم و کم امکانات را در این ماشین نظامی طی کرده بودند.»

آن زن اسم نوزادی که با کمک نیما احمدی و نجاتگران تیم واکنش سریع در زمستان ۹۷ به سلامت به دنیا آمد را «هلال» گذاشت. اما از نام دو نوزاد بعدی او خبری نداریم.

گزارشی از عملیات‌های امدادی در برف و کولاک زمستان نجات از دره‌وزان

عرفانه نعمتیان - پریا میرطالبی | دستانش را به هم می‌ساید و "ها" می‌کند و برای چندمین بار کلید را در قفل خودرو می‌چرخاند. از باز شدن در ناامید که می‌شود با نارضایتی می‌گوید: "بین توی این سرما حتی ماشین‌های امدادی ما هم یخ زده‌اند چه برسد به خودروهای معمولی." عینک کوهنوردی‌اش را نشان می‌دهد و می‌گوید: "دیشب فقط کافی بود ۱۰ دقیقه در سرما بایستی، قطعاً چشمانت یخ می‌زد. حتی با این عینک هم چشمانت یخ می‌زد. مجبور بودیم هر چند دقیقه شیشه عینک را از یخ‌ها پاک کنیم و دوباره عملیات امداد و نجات را ادامه دهیم؛ اوضاع از آنچه تعریف می‌کنم خیلی بدتر بود..."

افتادم و بیهوش شدم و من را نیز به همراه دیگر مصدومین به بیمارستان منتقل کردند. اما گاهی عملیات امدادی زمستانی تلخ‌اند و ماندگار. مهران می‌گوید: در اولین حضورم در عملیات امدادی در اوایل ماه رمضان بود که پس از اعلام مرکز کنترل و هماهنگی عملیات استان مبنی بر گرفتاری فردی در برف و کولاک بین صخره، پس از رهاسازی درخواست بالگرد دادیم، اول کاملاً سالم بود و با ما حرف می‌زد ولی به محض نشستن بالگرد بیهوش شد و با وجود به‌کارگیری تمام توانم و ۴۰ دقیقه CPR احیا ناموفق بود و متأسفانه جان باخت. اما این پایان کار نیروهای امدادی در روزهای سخت زمستانی نیست گاهی به فاصله‌ای کم یک عملیات شیرین، تلخی عملیاتی را کمرنگ می‌کند. مهران می‌گوید: بعد آن روز سخت، شیرینی نجات فرد میان سالی پس از ۴ روز گرفتاری در کوه‌های دارآباد تهران، ماندگار شد. یکجورایی چیزی شبیه معجزه

سالگی در کانون‌های دانش‌آموزی اسلام‌شهر شروع کرده و اکنون به عنوان کوچکترین عضو تیم واکنش سریع جمعیت هلال‌احمر استان تهران در پایگاه امدادی استان مشغول به فعالیت است. او با توجه سن کم در بیش از ۹۰ درصد عملیات‌های پایگاه به ویژه عملیات‌های کوهستان و از طریق بالگرد شرکت داشته و طی ایام خدمتش در جمعیت هلال‌احمر جان افراد زیادی را نجات داده است. او می‌گوید: یکی از سخت‌ترین عملیات‌هایی که شرکت کردم، عملیات نجات در قله خشچال قزوین بود، افراد در برف و کولاک شدید گیر افتاده بودند و تقریباً هیچ امیدی برای زنده ماندن نداشتند، از شدت هیپوترمی تقریباً توان حرکت نداشتند، نمی‌دانم هر چه بود عشق و تعهد بود که توانم را در کار مضاعف می‌کرد. عملیات‌های زمستان سختند و پیچیده؛ همه افراد را یک به یک سوار بالگرد کردیم. یادم می‌آید پس از رساندن آخرین مصدوم خودم روی زمین

زمستان فصلی زیباست که با درخشش بلورهای برفش دل‌ها را شاد می‌کند اما در دل زیبایی‌ها و سرمای طاقت‌فرسای این فصل، حوادث بسیاری در کمین انسان‌هاست که اگر دست‌ان گرمابخش نجاتگران همیشه آماده هلال‌احمر، یاری‌رسان نباشد، گاهی حوادثی تلخ و جبران‌ناپذیر را در زندگی انسان‌ها رقم می‌زند. در جاده‌ها و مناطق سردسیر و کوهستانی در فصل زمستان این نجاتگران همچون فرشتگان الهی در دل حوادث از راه می‌رسند و ناجی سرما و رنج حاصل از حوادث می‌شوند. در این روزهای سرد زمستانی پای صحبت تعدادی از این فرشتگان نجات نشستیم تا خاطرات زندگی بخش آنها را با هم مرور کنیم.

همه تلخ و شیرین‌های عملیات در برف و کولاک!

مهران قدیم خانی ۲۴ ساله دانشجوی کارشناسی رشته امداد سوانح است که فعالیت خود را از ۱۳

بود که تلخی حادثه های قبل را کمتر کرد و باعث شد بالانس تلخ و شیرین ماموریت های امدادی ام را به جان خریده و همیشه در راه نجات افراد قدم بردارم.

ثانیه های پرتهاب نجات جان مادر باردار

«ساعت ۳ بامداد بود که از مرکز EOC اطلاع دادند که در گردنه باباحسن، همان مسیر پیست اسکی کاکان به استان کهگیلویه و بویراحمد که قلمرو حیوانات درنده نیز به شمار می رود، چند نفر گرفتار برف و کولاک شدند. بارش شدید برف باعث مسدود شدن مسیر دسترسی شده بود شرایط سختی بود نمی دانم خدا کند کسی گرفتار این شرایط نشود» اینها را سیدصادق افروزی نجاتگر شعبه شهرستان بویراحمد می گوید و ادامه می دهد: همراه راننده آمبولانس و یک امدادگر با رعایت احتیاط به سمت این گردنه حرکت کردیم، مسیر سخت بود اما خوشبختانه توانستیم به گرفتاران برسیم. ۲ خودرو به همراه سرنشینانش در برف و کولاک گرفتار شده بودند. سرنشین یکی از آن خودروها یک آقا و خانم بارداری بودند و خودروی دیگر نیز یک دستگاه پژو با راننده اش ۳۰۰ متر جلوتر از خودروی اول گرفتار شده بود. مادر باردار و زمستان سرد و گرفتاری در برف از آن عملیات های پرتهاب امدادگران در زمستان است که هر بار که عملیات، رنگ و بوی تولد نوزادی زمستانی را می گیرد تلاش و توان دو چندان می طلبد و عشق

بسیار.

«باید سریع ترین تصمیم عمرم را می گرفتم، اولویت را به خانم بارداری که دچار ترس شده بود دادم و با تماس به راهداری و کمک دیگر دستگاه های امدادی این خانم را منتقل کردیم و پس آن دو نفر را دیگر از گردنه باباحسن به نقطه امن منتقل کردیم و ماموریت با موفقیت به پایان رسید».

نوزاد ۶ ماهه در زمستانی سخت جان گرفت

انور دشتی یکی از نجاتگران شهر سقز در استان کردستان است، او از خاطره ای نجاتبخش در امداد زمستانی می گوید: به ما خبردادند که نوزادی ۶ ماهه را تنها و به دور از پدر و مادرش در خانه ای در روستای دره وزان که در فاصله ۶۰ کیلومتری شهر سقز واقع شده، یافته اند که سه روز، شیر نخورده است.

«ماجرای این قرار بود که پدر و مادر این نوزاد قبل از آغاز بارش برف برای رسیدگی به امورات خود از روستا به شهر سقز می آیند و پس از اتمام کارشان، قصد بازگشت به روستای دره وزان را داشتند که بارش برف سنگین مسیر ارتباطی را مسدود می کند و آن ها به مدت سه روز به علت آنکه تردد در مسیر مذکور میسر نبود، امکان بازگشت به روستا را نداشتند. بنا براین این خانواده به همراه نجاتگران با پای پیاده به سمت روستای دره وزان راهی می شوند و با تحمل دمای ۲۰ درجه زیر صفر در فصل زمستان

و پشت سر گذاشتن نگاه های وحشت انگیز ۳ گرگ و حیوانات درنده، و طی کردن مسیری چهار ساعته به روستا می رسند و نوزاد را نجات می دهند.»
انور می گوید: پس از پایان عملیات، در مسیر بازگشت به علت برف گیری جاده، چند تکه چوب درخت را پیدا کردیم و به عنوان عصا یا چوب دستی برای حرکت در برف از آن استفاده کردیم و در آن هوای سرد و یخ بندان حدود چهار ساعت دیگر راه را طی کردیم تا به شهر سقز رسیدیم وقتی به پایگاه رفتیم اثرات برف و کولاک این عملیات ۸ ساعته آن هم با پای پیاده بر چهره مان نمایان بود.

و مسیری که ادامه دارد...

پای صحبت امدادگران که بنشینیم همه شان خاطره ای پررنگ و پرتهاب از روزهای سرد زمستانی دارند. این روزها در نخستین ماه زمستان، پایگاه امدادونجات هلال احمر در سراسر کشور آماده خدمات رسانی در محورهای مواصلاتی کشور شده اند تا زمستانی امن برای همگان رقم بزنند. پایگاه های امدادونجاتی که از شمال تا جنوب از شرق تا غرب کشور، با امدادگران مهربان و صبور، امیدبخش روزهایی شاد و آرام هستند و شاید کسی نداند که در روزها و شب های پربرف چه جان های خستگی ناپذیری در تلاشند تا آرامش، سهم گرفتاران در برف و کولاک شود.

بعد از گذشت حدود ۴ ماه از بیمه شدن امدادگران، مشکلات زیادی سر این راه بوده است: راه‌پریچ و خم بیمه

بیمه استحقاق درمان امدادگران پایان بیابد و بعد از هم دیگر به وجود نیاید. مهم‌ترین اتفاق امسال این بود که امدادگرانی که در زمان قطعی بیمه استحقاقی در مان، مجبور به پرداخت بیمه خود به صورت آزاد شده بودند، می‌توانستند با به همراه داشتن اسناد رسمی خود، به شعب و مراکز بیمه‌ای سازمان تامین اجتماعی مراجعه و مابه‌تفاوت خود را دریافت کنند.

این خبر اما جدید است، زمانی که بدانیم همین چند روز قبل با حضور و هم‌فکری مدیران عامل استان‌ها جلسه شیوه‌نامه مدیریت پایگاه‌ها، محلی که امدادگران شیفت کاری خود را می‌گذرانند، در استان قم برگزار شد. مرادی پور می‌گوید که با تنظیم این شیوه‌نامه امدادگران و نجاتگران بسته به ضوابطی که تعریف شده است، شامل دریافت بیمه، اضافه‌کاری و حق و حقوق خود می‌شوند تا به انحصار طلبی و مدیریت سلیقه‌ای در پایگاه‌ها پایان داده شود.

راه‌آدمه دارد

«این حداقل حمایتی است که جمعیت از امدادگران دارد.» این سخن مهدی ولی پور رئیس سازمان امدادونجات جمعیت هلال احمر است. این سخن درست است زمانی که بدانیم فقط در دهه نود شمسی، ۲۳۰ امدادگر جمعیت هلال احمر در حین فعالیت امدادی، دچار حادثه شدند و ۲۲ نفر نیز جان خود را از دست دادند.

به همین دلیل است که به قول ولی پور بیمه کردن امدادگران مهم و حیاتی است و البته از دغدغه‌های مدی ران جمعیت هلال احمر است. او معتقد است که هر دست‌انداز و مشکلی را که در این راه پریچ و خمی وجود دارد، در حد توان حل می‌کنند تا امدادگران با خیال راحت به «خدمت به خلق که برترین عبادت است»، بپردازند.

ساعتی که شیفت کاری می‌گذرانند، می‌توانند تحت پوشش بیمه قرار گیرند. شرایط برای بانوان کمی ساده‌تر است. بانوان امدادگر می‌توانند با گذراندن ۸ شیفت کاری ۱۲ ساعته، مشمول بیمه شوند.

به این ضوابط باید این را هم اضافه کرد که از حدود ۶۵ هزار امدادگری که در سامانه امدادیار (سامانه آماری امدادگران سازمان امدادونجات کشور) ثبت‌نام کرده‌اند؛ بیش از ۴۴ هزار امدادگر مرد و بیش از ۲۰ هزار امدادگر بانو ثبت‌نام کرده‌اند. همه حدود ۶۵ هزار امدادگر اما همیشه فعال نیستند؛ بیش از ۳۸ هزار امدادگر در شش ماه گذشته، در عملیات امدادی حضور داشتند، حال این که بیش از ۲۶ هزار امدادگر در شش ماه گذشته، در هیچ عملیات امدادی حضور نداشته‌اند. به همه این امار و ارقام باید این را هم اضافه کرد که برخی از امدادگران جمعیت هلال احمر، مشمول خدمت در ادارات و سازمان‌های دیگر هستند و متعاقباً در آنجا تحت پوشش بیمه‌ای قرار دارند و برحسب وظیفه و کار داوطلبانه با جمعیت هلال احمر همکاری می‌کنند. به همین دلیل است که در ماه جاری، در دی‌ماه، حدود ۷ هزار و ۵۰۰ امدادگر تحت پوشش بیمه‌ای قرار گرفتند.

وقتی مشکلات خود را نشان می‌دهند

در راه انعقاد بیمه امدادگران، دست‌اندازهای زیادی وجود داشت. یکی از مهم‌ترین اتفاقات قطع ۲۴ و ۴۸ ساعته حق استحقاق درمان بیمه امدادگران بود. بعد از بروز این مشکل، مدیران جمعیت هلال احمر با مدیران سازمان امدادونجات جلسه فوق‌العاده‌ای تشکیل دادند، آن طور که مرتضی مرادی پور معاون عملیات سازمان امدادونجات می‌گوید: «بندهای تفاهم‌نامه منعقد شده با سازمان تامین اجتماعی اصلاح شد.» تا مشکلات قطعی

حالا حدود ۴ ماه از امضای طلایی می‌گذرد، از امضای انعقاد تفاهم‌نامه بین جمعیت هلال احمر کشور و سازمان تامین اجتماعی برای بیمه شدن امدادگران. درست است که در ابتدا قرار بود که ۲۲ هزار نفر از امدادگران فعال تحت پوشش بیمه قرار بگیرند. حالا اما حدود ۷ هزار و پانصد امدادگر بیمه شده‌اند. راه بیمه شدن امدادگران راه پرپیچ و خمی بوده است، بروز مشکلات در بیمه درمان استحقاقی، رعایت قوانین بیمه‌ای و تمایل امدادگران به تحت بیمه قرار گرفتن، باعث شد تا بعد از گذشت ۴ ماه، تعداد مشمولین بیمه به آن سقف مورد قبول نرسد، با این حال اما آمار امدادگرانی که بیمه می‌شوند هر ماه رو به افزایش است.

برای «وحید میرزاعلی»، «سلیمان یارعلی»، «احسان فردوسی» و همه حدود ۶۵ هزار امدادگر جمعیت هلال احمر، بیستم شهریورماه ۱۴۰۱ یکی از روزهای مهم در تقویم جمعیت هلال احمر به شمار می‌رود؛ زمانی که بعد از مدت‌ها، بعد از آمد و رفت مدیران متنوع و قول و قرارهای هر روزه آن‌ها، یکی از مهم‌ترین حمایت‌ها از جامعه امدادگران کشور انجام شد. زمانی که در بیستم شهریورماه، امضای تفاهم‌نامه بین سازمان تامین اجتماعی کشور و جمعیت هلال احمر برای بیمه کردن امدادگران منعقد شد. پس از آن بود که از مهرماه امسال، هر امدادگری که فرم خوداظهاری پر کرده بود و تقاضای بیمه شدن داشت، با وجود شرایط می‌توانست به جمع بزرگ مشمولین بیمه بپیوندد.

شرایط بیمه‌ای

ضوابط همیشه حرف اول را می‌زند؛ امدادگران جمعیت هلال احمر هم برای این که تحت پوشش بیمه قرار گیرند، لازم است تا قوانین و ضوابطی را در نظر بگیرند. امدادگران مردی که در ماه حداقل ۴ شیفت و حداکثر ۱۰ شیفت کاری ۲۴ ساعته می‌گذرانند و در صورتی که تقاضای بیمه شدن داشته باشند، بسته به میزان

گفت‌وگو با معصومه و محمود که داوطلبانه در جاده‌های استان قم مشغول امداد رسانی به هموطنان هستند:

در جاده عاشقی

ریحانه خلیج | هلال احمر جایی برای رشد و خدمت به خلق است، جایی متفاوت که گویی به آسمان نزدیکتر است، آدم‌هایی که اینجا خدمت می‌کنند زبایی‌هایی را به تصویر می‌کشند که هم دردهای بشری را کاهش می‌دهند هم به روح خود و جامعه تعالی می‌بخشند. اینجا حال همه آدم‌ها خوب‌تر می‌شود، حالی که معنای واقعی و توصیف آن را فقط آنانی که در این مسیر گام نهاده‌اند با جان و جسم درک کرده‌اند و چه زیباست در این راه با همراه و همدل و رفیق زندگی‌ات، همراه باشی برای خدمت به خلق.

چنین ظرفیتی را اجر می‌نهادم. محمود واعظی نژاد همسر معصومه هم از سال ۸۱ داوطلب هلال احمر شده و الان هم در قسمت امداد مشغول به فعالیت است. او به مرور خاطرات امدادی‌اش مشغول است و پس از مکث چند ثانیه‌ای می‌گوید: «حادثه تلخی در زمستان دهه ۸۰ رخ داد. آن زمستان، در یکی از شب‌هایی که برف، ریزش آرامی داشت در ساعات نیمه شب نزدیک به گرگ و میش، اطلاع دادند که در اتوبان کاشان به قم تصادفی به وقوع پیوسته است. بلافاصله به محل حادثه اعزام شدیم. خواب آلودگی راننده منجر به فاجعه ای تلخ و مرگ ۶ سرنشین خودرو شده بود، عملیات رهاسازی در این حادثه به عهده تیم امداد و نجات هلال احمر قم بود که با توجه به سرمای شدید و سختی این عملیات، چند ساعت طولانی و نفسگیر، درگیر رهاسازی جانباختگان بودیم. آن شب به قدری هوا سرد بود که پس از گذشت بیش از یک دهه این خاطره را فراموش نکرده‌ام.» محمود تاکید می‌کند که تصادفات از جمله خطراتی است که با تلخی‌های زیادی همراه است و اثرات روحی و روانی زیادی دارد. اگر علاقه ای در کار نبود این فعالیت را رها می‌کردیم، به خصوص اینکه تصادفات کشته و مجروح دارد و بسیار دردناک است.

بسیار دوست دارم ولی مددکاری برای من بسیار ارزشمند است، گاهی برای نیازمندیانی که کمک درمانی می‌خواهند پرونده تشکیل می‌دهیم و به امور مالی ارسال می‌کنیم.» قصه ازدواج و عاشقی معصومه هم شنیدنی است: «سال ۹۶ از طریق خواهر همسرم با ایشان آشنا شدم و پس از ازدواج به دلیل عشقی که به او داشتم و عشقی که او به جمعیت هلال احمر داشت، به این جمعیت پیوستم. یکی از قشنگی‌های کار ما این است که بسیاری از ایام شیفت‌های همزمان در کنار هم داشته‌ایم. معصومه آنقدر عاشق کار در هلال احمر است که با لبخند به گذشته اشاره می‌کند و می‌گوید: «اگر به گذشته برگردم باز هم عضو هلال احمر می‌شوم، چون کمک کردن چه در امداد و مددکاری و خدمت به دیگران بسیار دوست داشتنی است. من برکت کارهای خیر را در زندگی احساس می‌کنم و به واسطه داعی که وجود دارد گاهی مشکلاتمان به راحتی حل شده است.» او خود را یک لحظه به جای مسئولان هلال احمر می‌گذارد و می‌گوید: «اگر جای مسئولان هلال احمر بودم حتماً برای اعضای که همواره پای کار و علاقه مند و دغدغه مند هستند و عمر خود را پای خدمت به مردم گذاشته‌اند استفاده می‌کردم و

معصومه اصلانی کارشناس کشاورزی و دانشجوی مددکاری از سال ۹۷ عضو جوانان و امداد شده است، وی در کنار همسرش محمود واعظی نژاد در جمعیت هلال احمر و در حوزه امداد اپراتور ۱۱۲ خدمت‌رسانی می‌کند و همچنین در حوزه مددکاری و حوزه جوانان نیز فعالیت دارد. او در خصوص امداد زمستانی و فعالیت در این ایام می‌گوید: «در فصل زمستان وقتی از نظر هواشناسی در وضعیت هشدار باشیم، نیروهای داوطلب متخصص همراه با کارکنان جمعیت بر حسب نیاز با توانایی‌های مختلف به صورت شبانه‌روزی در حالت آماده‌باش و در دسترس هستند.» اصلانی اضافه می‌کند: «امدادگران باید در این شرایط که سرما، سختی حوادث را دوچندان کرده است، آماده و پاسخگو باشند تا در صورت نیاز در ستاد فرماندهی حاضر شده و به سرعت به محل مورد نظر اعزام شوند.» این بانوی مددکار که در حوزه امداد نیز به عنوان نجاتگر فعالیت دارد و در بخش‌های امدادی و دوره‌های آموزشی دارای حضور منسجم است در مورد فعالیتش در بخش اپراتوری ۱۱۲ می‌گوید: «در این سامانه پاسخگوی تماس‌هایی در خصوص تصادفات جاده‌ای هستیم و نزدیک‌ترین پایگاه را طبق محدوده تصادفات اعزام می‌کنیم. من امداد را

استاد صنعتی به تاریخ ۲۱ آذر ۱۳۲۶ شمسی آمده: «نمایشگاه آثار صنعتی که در قسمت تحتانی عمارت دفتر مرکزی جمعیت (حاشیه میدان سپه) با تابلوها و مجسمه‌های ساخت آقای صنعتی نقاش دائر است، کما فی‌السابق ادامه خواهد داشت.»

همانطور که در این عبارت می‌بینید، عمارت موزه فعلی در میدان توپخانه تهران «دفتر مرکزی جمعیت» بوده است. این موضوع هم در قبل و هم بعد شهریور ۱۳۲۰ صادق است. یعنی جمعیت هلال احمر (شیر و خورشید سرخ سابق) در سال‌های حکومت پهلوی اول و حداقل تا سال‌های نخست پهلوی دوم در این ساختمان زیبا در میدان سپه، توپخانه یا امام خمینی (ره) امروزی قرار داشته است.

بسیاری معتقدند که این ساختمان دوطبقه قاجاری، اولین دفتر جمعیت شیر و خورشید در ایران در نخستین سالهای سده ۱۳۰۰ شمسی بوده است. بنابراین در بازدید از این موزه از یک معماری قاجاری با یک مرمت خوب در یک «مکان‌رویداد» مهم لذت ببرید. این عمارت، مکان سازماندهی و اقدام برای بسیاری از فعالیت‌های داوطلبانه و عام‌المنفعه در تاریخ معاصر ایران بوده است.

در بخش دیگری از این سند که به امضای «حسن ادهم» ملقب به «حکیم‌الدوله» و «علی اکبر صنعتی» رسیده است؛ نوع تقسیم عواید حاصل از فروش به این شکل ثبت شده است: «از حاصل فروش بلبط‌های فوق الذکر، کلیه هزینه‌های اداره نمایشگاه مزبور از حقوق و خرید اشیاء لازم و اجرت برق و مخارج پذیرایی‌ها و غیره که با موافقت قبلی جمعیت بعمل آمده باشد؛ کسر و از بقیه که درآمد خالص را تشکیل می‌دهد؛ یک ثلث به آقای صنعتی نقاش و دوثلث به جمعیت شیر و خورشید سرخ عاید و به حساب مخصوص شماره ۴۴۸۲۸ در بانک ملی ریخته می‌شود.»

همانطور که در عبارت بالا می‌بینید، صنعتی را اینگونه خطاب داده است: «آقای صنعتی نقاش». اگر چه آثار مجسمه زبان‌زد خاص و عام است اما او تابلوهای نقاشی مختلفی دارد که تعدادی از آن‌ها با تکنیک آبرنگ در طبقه دوم این موزه در حال نمایش است.

اولین هنرمند داوطلب هلال احمر

صنعتی را اولین «هنرمند داوطلب» تاریخ هلال احمر می‌دانند. او با آنکه تا سال‌های آخر زندگی‌اش با ۸ سر عائله، تمکن مالی چندانی نداشت و از مال دنیا تنها یک خانه در خیابان شکوفه، محله پیروزی خرید بود و آن خانه هم آنقدر بزرگ نبود که هم برای خانواده‌اش و هم تعداد زیاد مجسمه‌هایش جا داشته باشد ولی آثار کم‌نظیر مجسمه و تابلوهای نقاشی‌اش را فروخت. او آثار مهم‌اش را به هلال احمر اهدا کرد تا آن‌ها برای مردم ایران، تا ابد مانا و عواید امانت‌داری آن برای رفع آلام آدم‌ها در اختیار جمعیت هلال احمر باشد.

شرایط رشد و بلوغ صنعتی و تقاضای مکرر صنعتی‌زاده بزرگ از او باعث شد که این هنرمند تا قبل از درگذشتش در سال ۱۳۸۵ فعالیت‌های مختلفی از جمله آموزش رایگان هنر به کودکان و ایتام را فراموش نکند.

سرنوشت این هنرمند در یتیم‌خانه رقم خورد

و فرزند شد و اسمش را گذاشت مرد عائله‌مند. این تنها یکی از شاهکارهای علی اکبر صنعتی است. مجسمه‌هایی در اندازه‌های نسبتاً واقعی و با چهره‌های کاملاً واقعی از مردم زمانه، کار این استاد برجسته را در جهان کم‌نظیر کرده است. رئالیسم مردم‌گرای او شاید اولین پیوند مفهومی آثارش با جمعیت هلال احمر و فعالیت‌های بشردوستانه این جمعیت است. اغلب مجسمه‌های او همین‌گونه‌اند. مردم عادی. از کاسب، دانش‌آموز، معلم، پاسبان، عابرن و دیگر آدم‌های کوچه و خیابان. مثلاً تعداد زیادی پرتره‌ی زندانیان در یک قاب تراشیده شده است. یا جمعی از کودکان محروم و فقیر را پیرامون پرتره مسیح مصلوب می‌بینید.

اولین ساختمان هلال احمر ایران کجاست؟

در سند همکاری بین شیر و خورشید سرخ ایران و مرحوم

پاییز سال ۱۲۹۵ شمسی در کرمان، نوزاد ۶ ماهه این قصه، پدرش را بر اثر ابتلا به طاعون از دست می‌دهد و مادرش در فقر و ناتوانی در حال بزرگ کردن اوست. ۸ سال به همین روال می‌گذرد اما پس از این سال‌ها، طاق‌ت مادر از فقر و تنگدستی طاق شده و کودکش را به یتیم‌خانه می‌سپارد؛ پرورشگاهی خودگردان و خیریه که علی اکبر صنعتی‌زاده آن را دایر کرده و کودکان یتیم را همراه با فرزندان خود در آن بزرگ می‌کند. برای مدرسه رفتن کودکان یتیم‌خانه، شناسنامه لازم است. علی اکبر صنعتی‌زاده برای ایتام فاقد شناسنامه درخواست سجل می‌کند و مامور ثبت احوال، شناسنامه کودکان را با فامیل صنعتی‌زاده صادر می‌کند. صنعتی‌زاده اصرار دارد که همه فرزندان پرورشگاهش علاوه بر درس خواندن، یک مهارت یا یک هنر را هم بیاموزند. برای همین است که اکنون دو مرد بزرگ در تاریخ معاصر ما «اکبر صنعتی‌زاده» هستند. یکی هنرمند و دیگری موسس یتیم‌خانه کرمان.

علی اکبر صنعتی؛ کودک یتیمی بود که در یتیم‌خانه علی اکبرخان صنعتی‌زاده صاحب سجل شد و صنعتی‌زاده بزرگ و صاحب یتیم‌خانه را حاجی می‌خواند. او در دوران تحصیل ابتدایی و متوسطه، استعداد هنری خود را به حاجی اثبات کرده بود و توانست با حمایت مالی و معنوی او به مدرسه صنایع مستظرفه در تهران بیاید و در آن مدرسه شاگرد ابوالحسن خان صدیقی شود. ناگفته نماند که موسس این مدرسه کمال‌الملک؛ نقاش شهیر ایرانی است و صنعتی تا پایان عمر به او ابراز علاقه می‌کرد.

اینجا موزه صنعتی در تهران است

مجسمه‌ی این مرد را ببینید. ابتدا که استاد صنعتی آن را خلق کرد، نامش مرد بیکار بود. بعد کم‌کم صاحب زن

توصیه‌هایی برای تغذیه زمستانی امدادگران

تغذیه مناسب یکی از مهم‌ترین مواردی است که اگر به خوبی رعایت شود، می‌توان گفت ۷۰ درصد سلامتی شما تضمین می‌شود. پایه اصلی طب سنتی بر اساس تغذیه‌ای مناسب و متعادل پایه‌ریزی شده است و هر فصلی با توجه به شرایط آب و هوایی و ویژگی‌هایی که دارد، تغذیه مناسب به خود را می‌طلبد. تغذیه مناسب را می‌توان اولین گام سلامتی دانست اما عده‌ای به اشتباه تغذیه مناسب را در نخوردن می‌دانند و عده‌ای دیگر در زیاده‌روی در مصرف مواد غذایی که در رابطه با خاصیت آن شنیده‌اند در حالی که تغذیه مناسب زمستان و تمامی فصل‌ها رعایت اعتدال در مصرف مواد غذایی است.

در طب سنتی زمستان را با طبع سرد و تر می‌شناسند و توصیه می‌کنند تا در این فصل از مواد غذایی استفاده شود که به این سردی اضافه نکند و با این طبع، سازگار باشد. از دیرباز با شروع فصل سرما، تغذیه عموم مردم به سمت غذاهایی گرم و مقوی چون سوپ‌ها و آش‌های لعابدار می‌رفت اما امروزه با توجه به فرصت‌های کم و گرفتاری‌های زیاد بدون توجه به فصل، عده زیادی از غذاهای کنسروی و یا فست فودی استفاده می‌کنند و سلامت خود را ناخواسته به خطر می‌اندازند. ما در این مقاله قصد داریم برای شما همراهان عزیز از تغذیه مناسب فصل زمستان بگوئیم پس اگر به بحث تغذیه علاقه دارید و برایتان مهم است که در این فصل سالم بمانید، ما را تا انتهای مقاله همراهی کنید.

طبع فصل زمستان

زمستان فصلی با مزاج سرد و تر است و به دلیل تابش آفتاب به صورت مایل و ریزش برف و باران، رطوبت هوا در آن بیشتر می‌شود. افرادی که دارای طبع صفاورای هستند در این فصل راحت‌ترند، با این حال افراد مسن و بلغمی‌ها زمستان را نمی‌پسندند! در فصل زمستان، گرما به درون بدن می‌رود و مصرف میوه کم می‌شود. مردم، بیش‌تر غذاهای سبک می‌خورند و پس از غذا استراحت می‌کنند و به وسایل گرمازا پناه می‌برند، از این رو دستگاه گوارش بهترین حالت را دارد. بیش‌تر بیماری‌های این فصل بلغمی هستند، مانند زکام، گلو درد، عفونت ریه، درد پهلوی و پشت، سردرد، سبکته، صرع و بیماری‌های عصبی (به ویژه افسردگی)، خشکی پوست نیز در زمستان شایع است. این فصل مایه دردسر پیران و

برای افراد مسن خیلی مفید باشد؛ چرا که مزاج را روان می‌کند و یبوست را از بین می‌برد هم اینکه ارزش غذایی خوبی دارد. شیر انگور و کشمش هم می‌تواند نقش موثری در این فصل داشته باشند.

دمنوش‌های زمستانی

دمنوش آویشن، بادنجبویه و رازیانه جز دمنوش‌هایی هستند که نوشیدنشان در فصل زمستان هم دلچسب و هم مفید است. برای دم کردن این گیاه بهتر است این نکته را رعایت کنید: یک قاشق مرباخوری از هر کدام را داخل یک فنجان آبجوش بریزید و در فنجان را با وسیله‌ای مثل نعلبکی یا درپوش مخصوص ببندید، بعد از ۱۰ دقیقه دمنوش را از صافی رد کنید و بنوشید. البته باید توجه داشته باشند که تفاله گیاهان نباید وارد آب صاف شده شوند.

با این ادویه‌ها غذاها را طعم دار کنید

دارچین یکی از ادویه‌هایی است که بهتر است در غذای فصل زمستان بیشتر مورد استفاده قرار بگیرد غیر از دارچین، آویشن، زنجبیل و ادویه‌هایی که طبع گرمی دارند مصرفشان پیشنهاد می‌شود.

شلغم درمانی کنید

شلغم غذایی است که اکثر اساتید طب سنتی توصیه می‌کنند روزانه بین دو تا سه عدد به هر طریق بخارپز، آب پز و... مصرف شود چرا که شلغم ضد بلغم و ضد سرما خوردگی است و از ابتدا به سرما خوردگی پیشگیری می‌کند. لبو هم خیلی مفید است البته در کنار خود چغندر بیشتر توصیه می‌شود که برگش هم استفاده شود چرا که خواص بیشتری دارد میزان قند چغندر زیاد است اما میزان کالری‌اش کم است و چاق کننده نیست و رفع یبوست و تقویت بدن مفید است اما به دلیل قند بالایی که دارد توصیه می‌شود افرادی که مشکل دیابت یا ناراحتی معدوی دارند از مصرف آن خودداری کنند.

راحتی میانسالان است و بدترین فصل برای بلغمی مزاج‌هاست.

در فصل زمستان بدن به حرارت بالاتری نیاز دارد تا با سرما مقابله کند، برای همین باز هم نیاز است که از غذاهای گرم مزاج بیشتر استفاده شود. همچنین نیاز فرد به غذا در این فصل افزایش پیدا می‌کند. بهتر است غذاهایی که با گوشت تهیه می‌شوند در فصل زمستان نسبت به فصل‌های دیگر بیشتر مورد استقبال قرار گیرند.

گوشت‌های گاو و گوساله به این دلیل که سودازا هستند، مصرفشان توصیه نمی‌شود و بهتر است کمتر مورد استفاده قرار گیرند اما گوشت سفید بعد از مصرف گوشت گوسفند توصیه می‌شود. البته در طب سنتی در مورد مصرف گوشت مرغ سوالاتی وجود دارد برخی بر این عقیده هستند که استفاده نشود و برخی معتقدند که مرغ‌های محلی که عاری از مصرف هورمون‌ها هستند، ممنوعیت مصرف ندارند.

آش و حلیم

در زمستان خوردن حلیم توصیه می‌شود، اما بهتر است حلیم با کمی نخود پخته و به همراه کمی دارچین مصرف شود. سوپ جو خاصیت سردی دارد و بهتر است از سوپ گندم به جای آن استفاده شود اما اگر دوست دارید از جو استفاده کنید می‌توانید جو را به همراه عدس بپزید تا یکدیگر را تعدیل کنند. آش انار هم جز آش‌های مناسبی است که بهتر است در فصل زمستان میل کنید.

از این میوه‌ها فاصله نگیرید

به، سیب، گلابی و انار (با گلپر) باید در روزهای سرد به دلیل گرمی معتدلی که دارند بیشتر مصرف شوند تا بدن را هم گرم نگه دارند. مصرف میوه‌های سرد در این فصل اصلاً توصیه نمی‌شود، همچنین نوشیدنی‌های سرد که با آب سرد تهیه می‌شوند منع مصرف دارند. انجیری که در آب یا شیر خیس خورده باشد می‌تواند در فصل زمستان بخصوص

احتمال گسترش معضل قحطی در کشور سومالی

در دهه‌های گذشته، بدترین خشکسالی در کشور سومالی اتفاق افتاده است و مردم این کشور بیشتر از گذشته خانه‌های خود را برای یافتن مواد غذایی و مراتع سبزتر برای دام‌هایشان ترک کرده‌اند. بر اساس ارزیابی فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر، چنانچه آوارگان کمک مورد نیاز خود را دریافت نکنند، قحطی در آن کشور تا ۲۵ درصد افزایش خواهد یافت. در این راستا، جناب آقای محمد مخیر، مدیر محترم دفتر منطقه‌ای آفریقا فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر می‌گوید: «آوارگی یکی از ۴ عامل اصلی گسترش قحطی در سومالی است و ۳ عامل دیگر، تشدید خشکسالی، افزایش قیمت مواد غذایی و درگیری در آن کشور

است. لذا تامین نیازهای آوارگان، احتمال قحطی را کاهش می‌دهد».

بحران گرسنگی رو به افزایش است

تاکنون بیش از یک میلیون نفر مجبور به ترک خانه‌هایشان شده‌اند، زیرا بحران گرسنگی رو به افزایش است و انتظار می‌رود تعداد افرادی که مجبور به ترک خانه‌هایشان هستند، افزایش یابد. همچنین، افزایش تعداد آوارگان در سرپناه‌های موقتی، دسترسی به آب آشامیدنی سالم، مواد غذایی و خدمات بهداشتی را محدود می‌کند. علاوه بر این، برخی از آوارگان با دوستان و خانواده‌های خود زندگی می‌کنند که این امر سبب می‌شود تا خانواده‌های میزبان، مواد غذایی خود را

با میهمانان تقسیم کنند. جمع‌آوری کمک‌های بشردوستانه برای آوارگان، یکی از موثرترین روش‌ها برای حمایت از خانواده‌های میزبان در برابر گرسنگی است و همچنین با این کار، برآورده شدن که نیازهای غذایی آوارگان نیز تضمین می‌شود. جمعیت هلال احمر سومالی از تعداد زیادی داوطلب در سراسر کشور برخوردار است و برنامه توزیع پول نقد را برای رفع نیازهای غذایی، بهداشتی و سایر نیازهای آوارگان اجرا می‌کند. توزیع کمک‌های نقدی این امکان را به مردم می‌دهد، تا اقلام مورد نیازشان را تهیه کنند.

منبع: فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر

۶ ماه پس از سیلاب‌های ناگهانی در پاکستان

شراره زمانی | با وجود گذشت ۶ ماه از جاری شدن سیلاب‌های ناگهانی در مناطقی از کشور پاکستان، هنوز صدها هزار نفر در این کشور از خسارات وارده ناشی از جاری شدن این سیلاب‌ها رنج می‌برند.

یک زن آسیب‌دیده از سیل شدید در پاکستان در پناهگاه موقتی نشسته و داوطلبان جمعیت هلال احمر پاکستان برای بهبود وضعیت سرپناه و سلامت در جامعه فعالیت می‌کنند. بر اثر جاری شدن این سیل، خانه‌ها، ابزار معیشت و زمین‌های کشاورزی ویران شده و بسیاری از مناطق کشور نیز زیر آب رفته‌اند. به طوریکه، بر اساس برآورد انجام شده، ۳۳ میلیون نفر آسیب دیده‌اند و ۲۰ میلیون نفر هم هنوز در شرایط نامناسبی زندگی می‌کنند.

اکنون با آغاز فصل زمستان، بسیاری از جوامع آسیب دیده با چالش عدم دسترسی به مواد غذایی، آب آشامیدنی سالم و منابع سوخت کافی برای تامین گرمای خود مواجه هستند.

جمعیت هلال احمر پاکستان با حمایت فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر به خانواده‌های آسیب دیده از سیل

به ویژه آنهایی که در مناطق دور افتاده هستند، یعنی نزدیک به ۶۰۰,۰۰۰ نفر، کمک کرد، غذای گرم و بسته‌های غذایی را در بین آنها توزیع کرده است.

اولویت اصلی برای پاسخگویی به این سانحه، ایجاد سرپناه برای سیل‌زده‌گان است و داوطلبان آن جمعیت نیز به سرعت اقدام اساسی از قبیل کلمن‌های آب جهت نگهداری آب سالم، کیت‌های بهداشتی و وسایل یخت و پز را در میان آسیب دیدگان توزیع کرده‌اند.

بسیاری از مردم پس از این سانحه مجبور به ترک خانه‌های خود و اسکان در نزدیک‌ترین مراکز تخلیه شدند و جمعیت هلال احمر پاکستان با حمایت فدراسیون بین‌المللی و سایر شرکاء چادر، کیت ابزار ایجاد سرپناه، پوشش برزنتی، پتو و پشه‌بند را در مناطق مختلف آسیب دیده توزیع کرده است تا نیازهای فوری مردم برای بر خورداری از سرپناه تامین شود.

قبل از جاری شدن سیل، شاهد وضعیت نامناسب بهداشتی در استان‌های بلوچستان، خیبر پختونخوا و سند بودیم و جاری شدن سیل و آبگرفتگی، وضعیت سلامت افراد مناطق

سیل‌زده را بدتر کرده است. داوطلبان، واحدهای سیار بهداشتی را برای ارائه مراقبت‌های فوری پزشکی اداره می‌کنند. چنانچه، خانم ساییرا سولنگی، یکی از داوطلبان هلال احمر پاکستان اظهار می‌کند: «مردم، کودکان خود را برای درمان به این واحدهای سیار بهداشتی می‌آورند. در مناطقی که سیل فروکش می‌کند، مردم نگران شیوع بیماری‌هایی از قبیل وبا، تب دنگ و مالاریا هستند که سلامت آنها را تهدید می‌کند». در پاکستان، بارندگی‌های غیرمعمول موسمی تقریباً سه برابر بیشتر از میانگین ۳۰ سال گذشته است که به جاری شدن سیل غیرقابل کنترل و رانش زمین منجر گردیده و بیش از ۳۳ میلیون نفر را تحت تاثیر قرار داده است. از اواسط ماه ژوئن تاکنون، بیش از ۱۰۰۰ نفر از جمله حدود ۳۰۰ کودک جان خود را بر اثر جاری شدن این سیلاب از دست داده‌اند و فدراسیون بین‌المللی، کمک‌های بشردوستانه خود را برای حمایت از آسیب‌دیدگان افزایش داده است.

منبع: فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر

راه های ارتباطی

۳۰۰۰۲۷۰۰

نشریه پیام هلال در سری جدید انتشارش در نظر دارد در این صفحه صدای امدادگران، نجاتگران، داوطلبان و خلاصه همه مخاطبان این نشریه باشد. اگر شما به ما پیام بدهید و از مشکلات بگویید و پیشنهاداتتان را مطرح کنید، ما آنها را منعکس می کنیم و در شماره های بعدی هم پاسخ مسئولان مربوطه را منتشر خواهیم کرد.

سلام وقتتون بخیر، آیا میتوان در صورت اتفاق یا کار واجب در شیفت عملیاتی جایگزین قرار بدیم؟

اگر نیست چرا همکاران اورژانس با جایگزین کردن میتوانند به کارهاشون برسین آیا این ظلم نیست؟

سلام در پایگاه هم در شرایط اضطراری و اعلام به EOC با هماهنگی رئیس شعبه امکان پذیر هست.

سوالی در خصوص کشیک اداری داشتم اینکه مجوز دو نفر کشیک در سامانه فعال است یا نه؟

ما تو شعبه سه نفریم که هر روز یک نفر کشیک هست. سلام بر شما، مجوز دو نفر کشیک بر اساس درخواست استان و بررسی و تأیید ضرورت توسط سازمان امکان پذیر هست.

وقته که دیگه کارتی صادر نشده؟ با سلام، در خصوص کارت شناسایی با هماهنگی اداره کل حراست تدابیری اندیشیده شده.

خرید ۹۰۰ دستگاه ماشین امدادی که دکتر کولیوند قول داده بودند تا پایان سال توزیع میشود را لطفا توضیح دهید؟ سلام در حال حاضر مرحله نخست یعنی خرید ۳۰۰ دستگاه آمبولانس در دست اقدام است.

سلام و خسته نباشید برای پرونده پایه ۱ که استان ها آزمون گرفتن باز دوباره تهران آزمون برای چیه؟

سلام، باتوجه به اینکه احتمال هست عدالت در برخی استان ها رعایت نشده باشد، به همین دلیل در سازمان هم آزمون برگزار خواهد شد.

سلام، می خوام بدونم حتی با سن زیر ۱۸ هم امدادگر یک به نجاتیار تبدیل میشه آیا؟! خیر امکانش نیست.

آیا در حال خدمت سربازی می توان از امتیاز کسری سربازی جمعیت استفاده کرد؟ در صورت دستور العمل جدید آیا امکان پذیر هست که کسانی که مشغول گذراندن خدمت سربازی هستن کسری خدمت جمعیت شامل بشه؟ سلام شیوه نامه اجرایی در جمعیت با همکاری ستاد کل نیروهای مسلح در حال آماده سازی است و پس از نهایی شدن ابلاغ خواهد شد.

سلام خسته نباشید در مورد کارت های شناسایی دقیقا مشخص هست که کارت های شناسایی اعضا کی صادر میشه، چون خیلی

